

من سخنی را می‌دانم که اگر آن را بگویم، این حالتش برطرف می‌شود؛ اگر بگویم: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، این حالتش برطرف می‌شود

از سلیمان بن صُرَد رضی الله عنه روایت است که گفت: همراه با پیامبر صلی الله علیه وسلم نشستیم بودم که دو مرد به یکدیگر ناسزا گفتند و صورت یکی از آنان قرمز شد و رگ‌های گردنش بیرون زد، پس پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ، لَوْ قَالَ: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، ذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ»؛ «من سخنی را می‌دانم که اگر آن را بگویم، این حالتش برطرف می‌شود؛ اگر بگویم: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ، این حالتش برطرف می‌شود». پس به او گفتند: پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: «از شیطان به الله پناه ببر» و او گفت: مگر من دیوانه‌ام؟
[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

دو مرد در برابر پیامبر صلی الله علیه وسلم به هم ناسزا و دشنام دادند که چهره یکی از آن دو سرخ شد و رگ‌های گردنش برجسته شد. پس پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «من سخنی را می‌دانم که اگر این فرد خشمگین بگوید، خشمش از بین می‌رود. اگر بگوید: اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». پس به او گفتند: پیامبر صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: از شیطان به الله پناه ببر که آن مرد گفت: آیا من دیوانه‌ام؟! وی گمان می‌کرد که تنها از جنون (دیوانگی) در اثر جن‌زدگی) به الله پناه برده می‌شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3578>

النَّجَاتُ الْخَيْرِيَّةُ
ALNAJAT CHARITY

